

estornuts

Un ric?...

Davant vostra llegiu «Magatzem de Mobles».
Entreu i esco'teu.

Hi ha un ric hisendat, molt conegut pel carrer de Cervantes i en el poble de Perelada; fa una compra.

M'interessaria, diu, un llit com el que tenen exposat a un dels aparadors.

Dóna la casualitat, que en els dos aparadors hi ha llits; això fa que el venedor li preguntí quin és el que vol.

A això el nostre—ric hisendat—contesta:

Voldria, el d'istil Lluís xiu.

Cara llarga del venedor.

Quin diu?—Vol fer el favor de ensenyar-me'l.

Surten al carrer, i el ric hisendat, el complau, i li mostra un llit istil Lluís XIV.

Aquí feu-hi una gran rialla, serà la repetició de la que no es va poder aguantar el venedor.

Ja n'estàs de broma...

Un estol de noies ramblejant.

Una diu: es molt simpàtic En Parès, (no sabem quin volia dir de la família), i tot continuant pregunta:

Quants germans son?

Tres, diu una altra.

Tres? i ara! que és estranyl així digues que són Parès i nones.

Oferta

S'ofereixen per minyones, dues noies de Vilamacolum, de 18 i 19 anys.

A poder ésser demanen servir a un matrimoni sense fills. Volen quatre hores durant el dia per anar a passeig, 22 duros cada mes, cobrats per endavant. I que se les hi cuidin de rentar la roba i fregar a terra. Res més. Ah! i que no tinguin gos...

Un perdut

Del carrer de Perelada al carrer de Sant Llätzer, s'ha purdut un gosset, de 3 a 4 anys, pèl negre.

L'amo del mateix ens prega fem públic, per coneixement i govern de qui l'hagi trobat, que aquest ca, té per costum prendre un litre de llet de cabra per desjuni; per dinar i sopar menja de tot però si se li dóna peix se li han de treure les espines. De continuar-li aquesta vida, amb seguretat tindran gos per anys.

Moralitat?..

Ens cal adreçar un prec als guardadors de la moralitat figuerenca. I és: què procurin es posi un trajo de bany al «Nano de l'oca» del Parc de l'estació, puix resulta un problema satisfer la curiositat de la mainada que juga en el dit Parc. No entenen amb la facilitat

POÈTICA MUNTANYENCA

Ací publiquem una poesia que si no l'hagués fet D. Tiago Rossinyol, l'hauríem fet, segurament, algú de nosaltres.

Per no deixar-la sense protecció la dediquem a la «Peya Lytws»—no sabem del cert si s'escriu així—que tanta glòria i remullades ha sofert en bé del nostre excursionisme.

MUNTANYENCs DE LA MUNTANYA.

Lema: LLAMP DE DÉU?

*Muntanyencs de la muntanya
vivim dels aires del cel....*

LLAMP DE DEU!

*la testa vora dels núvols
i els peus dintre la neu*

LLAMP DE DEU!

LLAMP DE DEU!

*Les tempestes no ens espanten
ni dels trons el tornaveu....*

LLAMP DE DEU!

*ni l'alarb, ni el moro feréstec
ni el semita ni el jueu*

LLAMP DE DEU!

BON LLAMP DE DEU!

*Aquí la pà'ria és més pàtria
que aquella que al pla veieu....*

LLAMP DE DEU

*aquí la pàtria és repàtria
com una reira de Déu*

VALGA'M DEU!

DE DEU, DE DEU!

*Si algun dia nostra terra
se sent perdre el que és ben seu....*

LLAMP DE DEU!

*pujeu aquí a la muntanya
que aquí dalt la trobareu*

LLAMP DE DEU!

LLAMP DE REDEU!